

РЕШЕНИЕ

№ 2431

гр. София, 13.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 160 СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: СВЕТОСЛАВ Т. СПАСЕНОВ

при участието на секретаря СИМОНА Г. НИКОЛОВА
като разгледа докладваното от СВЕТОСЛАВ Т. СПАСЕНОВ Гражданско дело № 20231110160415 по описа за 2023 година

Производството е образувано е по искова молба с вх. № 312414/03.11.2023 г., с която ЗД „---“ АД, ЕИК ** е предявило срещу З. Ю. И., ЕГН ***** осъдителен иск с правно основание чл. 274, ал. 1, т. 1, пр. 4 КЗ /отм., но приложим съгласно § 22 о КЗ, обн., ДВ, бр. 102 от 29.12.2015 г., в сила от 01.01.2016 г./ за сумата от 405,29 лева, представляваща регресно вземане за платено застрахователно обезщетение по застраховка „Гражданска отговорност“ на пострадалото лице за застрахователно събитие, настъпило на 12.05.2014 г., в гр. София, причинено виновно и противоправно от водача на лек автомобил „Ситроен ЦЗ“ с рег. № --- – З. Ю. И., чиято „Гражданска отговорност“ към датата на събитието е била застрахована при ищеца, виновно се е отклонил от проверка за алкохол, наркотици или други упойващи вещества, ведно със законната лихва върху сумата от датата на предявяване на иска /03.11.2023 г./ до окончателното ѝ изплащане.

Ищецът твърди, че на 12.05.2014 г., в гр. София, причинено виновно и противоправно от водача на лек автомобил „Ситроен ЦЗ“ с рег. № --- – З. Ю. И., чиято „Гражданска отговорност“ към датата на събитието е била застрахована при ищеца. Посочва, че след реализиране на произшествието, ответникът виновно се е отклонил от проверка за алкохол, наркотици или други упойващи вещества. Поддържа, че към датата на реализиране на горепосоченото ПТП, „Гражданската отговорност“ на водачите, управляващи лек автомобил „Ситроен ЦЗ“ с рег. № ---, включително и на ответника З. Ю. И., била застрахована при ищцовото дружество по застрахователна полица № BG/02/114000676242. Посочва, че след депозирано уведомление пред ищеца, е образувана преписка по щета № *, като са изготвени опис на претенция и

доклад по щета, въз основа на които било изплатено застрахователно обезщетение в размер на 380,29 лева. Твърди, че съгласно Протокол за ПТП № 1512665/12.05.2014 г. процесното ПТП е настъпило по вина на ответника З. Ю. И., която освен това се е отклонила от проверка за алкохол, наркотици или други упойващи вещества. Поддържа, че на З. Ю. И. е била изпратена регресна покана за възстановяване на сумата от 405,29 лева, представляваща изплатено от ищеца застрахователно обезщетение в размер на 380,29 лева и 25,00 лева ликвидационни разноски.

Моли се за уважаване на предявения иск. Претендират се разноски.

В законоустановения срок по чл. 131 ГПК /а след неговото изтичане до настоящия момент/, ответникът З. Ю. И. не е депозирал отговор на исковата молба.

С молба вх. № 40780/08.02.2024 г., подадена от името на ответницата, се прави изявление, че сумата, предмет на предявения иск за главница е заплатена в полза на ищцовото дружество на 01.02.2024 г.

В проведеното по делото открито съдебно заседание на 12.02.2024 г., процесуалният представител на ищцовото дружество признава факта на извършеното на 01.02.2024 г. плащане от ответницата.

В проведеното по делото открито съдебно заседание на 12.02.2024 г., процесуалният представител на ответницата прави признание на предявения иск и представя платежно нареждане /с подпис и печат на банката обработила превода/ за заплатена сума за главница, предмет на предявения в настоящото производство иск.

С оглед извършеното плащане в хода на процеса /което не е оспорено в производството/ предявеният иск следва да се отхвърли.

Спорно се явява обстоятелството, дали ответникът е дал повод за завеждане на делото и дали дължи на ищеца направените от него разноски в пълен размер.

По общото правило на чл. 78 ГПК присъждането на разноски на страните се основава на вината на противната страна, която с поведението си е предизвикала предявяване на иска или защитни действия срещу неоснователно предявен срещу нея иск. Следователно, логиката на закона е, че разноски винаги се дължат, когато неправомерно е засегната чужда правна сфера, като задължението за заплащането им е задължение за заплащане на понесените от съответната страна вреди.

Ако предявеният иск бъде отхвърлен, се предполага, че ищецът виновно и неоснователно е заставил ответника да направи разноски по делото – в този случай последният има право на разноски (чл. 78, ал. 3 ГПК). Ако обаче искът бъде отхвърлен по причини извън вината на ищеца, следва да се приеме, че последният има право на разноски. И това е така, тъй като в духа на закона е да се присъждат разноски в полза на ищеца, когато искът е отхвърлен, защото след предявяването му ответникът доброволно е изпълнил

задължението си. Когато обаче с поведението си ответникът не е дал повод за завеждане на делото и ако признае иска, разносните се възлагат на ищеца независимо от изхода на делото – арг. чл. 78, ал. 2 ГПК. В тази връзка следва да се изследва цялостното поведение на ответника в процеса.

Действително в настоящия случай е налице признание на иска /извършено в проведеното по делото единствено открито съдебно заседание и плащане на сумата, предмет на исковата претенция, извършено в хода на производството.

Както се посочи по-горе, за да се приеме, че с поведението си ответника не е дал повод за завеждане на делото, следва да се изследва цялостното поведение на същия в процеса.

В настоящия случай ответникът е дал повод за завеждане на делото, тъй като към датата на предявяване на исковата молба срокът за доброволно изпълнение е бил изтекъл.

Видно от събраните по делото доказателства на 01.06.2020 г. ищецът е отправил до ответника регресна покана във връзка с процесното застрахователно събитие, която е изпратена на адрес: гр. София, ж.к. Дружба, бл. 57, ет. 6, ап. 34, който адрес е регистриран и като постоянен и настоящ адрес на лицето З. Ю. И., ЕГН *****, считано от 19.06.2007 г. и към настоящия момент /виж справка от НБД „Население“ на л. 25 от делото/ и от който адрес ответникът е призоваван и са му връчвани книжа и в настоящото производство /т.е. адрес на който може да бъде уведомяван/. Видно от представената по делото разписка относно извършените действия по връчване на пратка, съдържаща регресна покана във връзка с процесното застрахователно събитие, адресатът е търсен на адреса, но не е открит, като впоследствие пратката не е потърсена от получателя.

Доколкото от събраните по делото доказателства се установява, че регресната покана е изпращана за връчване на регистрирания постоянен и настоящ адрес на ответника, като същия не е открит, за да бъде извършено лично връчване, а впоследствие не се е явил на оставеното съобщение, за да получи пратката от съответния офис на куриерската служба, то се налага извод, че с поведението си е дал повод за завеждане на делото и дължи възстановяване на извършените от ответника в настоящото производство съдебни разноси, а именно заплатена държавна такса в минимален размер от 50,00 лева и юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 100,00 лева.

Допълнителен аргумент в тази връзка е и обстоятелството, че препис от исковата молба, ведно с приложенията към нея, включително препис от процесната регресна покана, са връчени на ответницата на 15.11.2023 г., като плащането е извършено почти три месеца след получаване на книгата, след изтичане, както на срока за отговор на исковата молба, така и на предоставения с регресната покана срок за изпълнение. Това обстоятелство

опровергава възраженията, направени от името на ответницата, чрез процесуалния ѝ представител, че ако регресната покана ѝ е била надлежно връчена, то същата е щяло да изпълни своевременно. Същата е имала тази възможност в хода на процеса, а именно в петдневен срок от получаване на препис от регресната покана, но не го е сторила. Видно от съдържанието на регресната покана, ищецът е поканил ответницата да заплати процесната сума в 5-дневен срок от получаване на регресната покана. Както се посочи по-горе поканата е получена от ответницата, ведно с препис от исковата молба и приложенията към нея, на 15.11.2023 г., като нито в предоставения срок, нито в срока за отговор на исковата молба, не е извършено плащане, респективно не е взето становище по предявения иск.

Предвид горното се налага извод, че извършеното признание на иска и плащане на сумата по претенцията за главница,са само с цел избягване отговорността за разноси в производството, поради което и настоящият съдебен състав приема извод, че ответницата с поведението, както извънсъдебно, така и в хода на производството, е дала повод за завеждане на делото.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК заплатените от ищеца държавна такса и юрисконсултско възнаграждение в настоящото производство, следва да бъдат възложени в тежест на ответника.

Предвид горното и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК ответникът З. Ю. И., ЕГН *****, с адрес: * следва да бъде осъден да заплати в полза на ищеца ЗД „---“ АД, ЕИК **, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Джеймс Баучер“ № 87, сумата от 150,00 лева, представляваща разноси за държавна такса и юрисконсултско възнаграждение в настоящото производство.

Така мотивиран, Софийски районен съд, II ГО, 160 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от името на ЗД „---“ АД, ЕИК **, със седалище и адрес на управление * против З. Ю. И., ЕГН *****, с адрес: * осъдителен иск с правно основание чл. 274, ал. 1, т. 1, пр. 4 КЗ /отм., но приложим съгласно § 22 о КЗ, обн., ДВ, бр. 102 от 29.12.2015 г., в сила от 01.01.2016 г./, за осъждане на З. Ю. И., ЕГН *****, да заплати в полза на ЗД „---“ АД, ЕИК **, сумата от **405,29 лева**, представляваща регресно вземане за платено застрахователно обезщетение по застраховка „Гражданска отговорност“ на пострадалото лице за застрахователно събитие, настъпило на 12.05.2014 г., в гр. София, причинено виновно и противоправно от водача на лек автомобил „Ситроен ЦЗ“ с рег. № --- – З. Ю. И., чиято „Гражданска

отговорност“ към датата на събитието е била застрахована при ищеца, виновно се е отклонил от проверка за алкохол, наркотици или други упойващи вещества, поради плащане извършено в хода на производството.

ОСЪЖДА З. Ю. И., ЕГН *****, с адрес: * да заплати в полза на ЗД „---“ АД, ЕИК **, със седалище и адрес на управление *, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от **150,00 лева**, представляваща разноси в производството пред СРС.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

ПРЕПИС от настоящото решение да се връчи на страните!

Съдия при Софийски районен съд: _____